

gelse, eller nogen af Rævningerne ikke har været tilstede under hele den forudgaaende Del af Hovedforhandlingen;

2) naar en Person, som ifølge Loven er udelukket fra Rævningehvervet i Almindelighed eller i den paagjældende Sag, har medvirket som Rævning;

3) naar den i Lov om Domsmagtens Ordning m. m. § 81, jfr. § 90, foreskrevne Meddelelse er forsvømt, eller naar Lodtrækning af Rævninger til en Sag er foretagen, uden at det i § 314 foreskrevne Antal Rævninger var tilstede, eller naar Forfristerne i §§ 315—17 ere tilfidesatte, eller naar Rævningerne ikke lovlig ere blevne edfæstede;

4) naar Reglerne om Maaden, hvorpaa Spørgsmaalene til Rævningerne skulle stilles, ere tilfidesatte, eller det paa Grund af Retsvildfarelse eller i aabenbar Misgjendelse af den i Forhandlingerne liggende Opfordring er undladt at stille Spørgsmaal, som burde være stillede, forsaavidt ikke Udfaldet af Rævningernes Erklæring viser, at Feilen er bleven uden Betydning;

5) naar Rævningernes Erklæring er saa ufuldstændig, utydelig eller modsigende, at en Domsfældelse ikke burde være støttet paa den, men Retten burde have gjort Anvendelse af sin Besøielse efter § 348, eller naar Retten uden Tvivl har fundet en Erklæring, som begrundede Frifindelse, ufuldstændig, utydelig eller modsigende og derfor har bragt § 348 til Anvendelse;

6) naar Erklæringer, som det ligger udenfor Rævningernes Besøielse at afgive, ere tagne i Betragtning af Retten;

7) naar Retten i Henhold til § 350 har frifundet eller henvist Sagen til ny Forhandling, men Beslutningen derom enten hviler paa en Retsvildfarelse eller ikke er ledsaget af Grunde eller ikkun begrundet ved en almindelig Henvisning til Forhandlingernes Resultat, eller naar Slutningsbestemmelsen i § 351 er tilfidesat;

8) naar ellers mod Loven Dommen ikke er grundet paa Rævningernes Erklæring.

§ 376.

Paaanke i Anklagens Interesse kan ikke finde Sted paa Grund af Krænkelser af Rettergangsregler, som ere foreskrevne til den Sigtedes Læve, og omvendt kan Paaanke i den Sigtedes Interesse ikke finde Sted, fordi Rettergangsregler, som ere foreskrevne for Anklagens Skyld, ere tilfidesatte.

Krænkelser af Rettergangsregler, med Hensyn til hvilke Loven kræver, at Indsigelse skal fremsættes inden en vis Frist, kunne ikke benyttes som Anledning, naar Fristen er forsvømt. Det Samme gjælder, naar Besværing kunde anvendes som Retsmiddel, men ikke er anvendt eller ikke er tagen til Følge.

§ 377.

Dommen kan fremdeles paaankes:

1) naar Loven er urigtig anvendt ved Spørgsmaalet, om Statsanklageren i Henhold til §§ 34 og 36—37 var berettiget til Paatale;

2) naar i Sager, som ere paakjendte uden Rævninger, Retten ved at domsfælde eller frifinde har anvendt Loven urigtig paa de i Dommen som beviste antagne Kjendsgjerninger;

3) naar i Rævningesager Retten har grundet Domsfældelse paa en Erklæring af Rævningerne, som indeholder en Retsvildfarelse, eller naar Retten har domsfældt eller frifundet paa Grund af urigtig Anvendelse af Loven i Henseende til saadanne Punkter, som ikke høre under Rævningernes Afgjørelse;

4) naar Retten i at fastsætte Straffen er gaaet udenfor de i Lovten foreskrevne Grænser;